

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

20 ноември 2008 година *

По дело C-375/07

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) с акт от 13 юли 2007 г., постъпил в Съда на 3 август 2007 г., в рамките на производство по дело

Staatssecretaris van Financiën,

срещу

Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: г-н С. W. A. Timmermans, председател на състав, г-н J.-С. Vonichot, г-н J. Makarczyk, г-н P. Kūris и г-жа С. Toader (докладчик), съдии,

* Език на производството: нидерландски.

генерален адвокат: г-жа V. Trstenjak,
секретар: г-жа C. Strömholm, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 22 май 2008 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading BV, от адв. H. de Bie, advocaat,
- за нидерландското правителство, от г-жа C. Wissels, г-жа C. ten Dam и г-жа M. Mol, в качеството на представители,
- за гръцкото правителство, от г-н K. Georgiadis, както и от г-жа Z. Chatzipavlou и г-жа I. Pouli, в качеството на представители,
- за италианското правителство, от г-н I. M. Braguglia, в качеството на представител, подпомаган от г-н G. Albenzio, avvocato dello Stato,
- за Комисията на Европейските общности, от г-жа M. Patakia, подпомагана от адв. F. Tuuyschaever, advocaat,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 4 септември 2008 г.,

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася, от една страна, до тарифната позиция, приложима при вноса на оризова хартия, и до евентуалната невалидност на Регламент (ЕО) № 1196/97 на Комисията от 27 юни 1997 година относно класирането на определени стоки в Комбинираната номенклатура (ОВ L 170, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 10, стр. 99, наричан по-нататък „Регламентът относно класирането“), а от друга страна, до правомощията, с които разполага националният съд, сезиран с жалба срещу решение за последващо събиране на вносни мита, когато Комисията на Европейските общности вече е извършила определена преценка от фактическа или правна страна във връзка с разглежданите операции по внос.

- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Staatssecretaris van Financiën и Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV (наричано по-нататък „H & S“) относно тарифното класиране на оризовите листа, наричани също „оризова хартия“.

Правна уредба

Общностно право

Правна уредба, свързана с тарифното класиране на оризовата хартия

- 3 Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, стр. 1;

Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3) установява пълна номенклатура на стоките, предмет на операции по внос и износ в рамките на Европейската общност (наричана по-нататък „КН“), като тази номенклатура се съдържа в приложение I към посочения регламент.

- 4 Подпозиции 1901 90 99 и 1905 90 20 от КН, в редакцията им, съдържаща се в Регламент (ЕО) № 1624/97 на Комисията от 13 август 1997 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 224, стр. 16), могат да бъдат приложени в случая.
- 5 Позициите 1901 и 1905 от КН, както и съответните подпозиции в редакцията им на френски език имат следното съдържание:

„1901	Екстракти от малц; хранителни продукти от брашна, едрозърнест и дребнозърнест грис, скорбяла, нишесте или екстракти от малц, несъдържащи какао [...], неупоменати, нито включени другаде; хранителни продукти, приготвени от продуктите от № 0401 до № 0404, несъдържащи какао [...], неупоменати, нито включени другаде:
[...]	
1901 90 99	— — — Други:
[...]	
1905	Хлебарски, тестени сладкарски или бисквитени продукти, дори с прибавка на какао; нафора, празни капсули от тесто за медикаменти, тесто за запечатване, сухи тестени листа от брашно, скорбяла или нишесте и подобни продукти:
[...]	
1905 90	— Други:

[...]	
1905 90 20	— — Нафора, празни капсули от тесто от видовете, използвани за медикаменти, тесто за запечатване, сухи тестени листа от брашно, скорбяла или нишесте и подобни продукти.“

- 6 Текстът на КН на нидерландски език съдържа следното описание на позиция 1905 и на съответните подпозиции:

„1905	Brood, gebak, biscuits en andere bakkerswaren, ook indien deze producten cacao bevatten; ouwel in bladen, hosties, ouwels voor geneesmiddelen, plakouwels en dergelijke producten van meel of van zetmeel:
[...]	
1905 90	— andere:
[...]	
1905 90 20	— — ouwel in bladen, hosties, ouwels voor geneesmiddelen, plakouwels en dergelijke producten, van meel of van zetmeel.“

- 7 За да се гарантира еднаквото прилагане на КН в Общността, по силата на член 9, параграф 1, буква а), първо тире от Регламент № 2658/87, Комисията може да приеме мерки, свързани с класификацията на особени стоки в КН.

- 8 Съгласно приложението към Регламента относно класирането в подпозиция 1905 90 20 от КН попадат „хранител[ни] препарат[и] на базата на оризово брашно, сол и вода, представен[и] под формата на листове или кръгчета с различни размери, сушени, прозрачни“. В това приложение се уточнява също, че „тези листове, след като бъдат накиснати във вода [...] се използват обикновено за направата на „обвивките“ на пролетни рула (цилиндрични пълнени хапки) и аналогични продукти“.
- 9 Международната конвенция относно Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките (наричана по-нататък „ХС“), сключена в Брюксел на 14 юни 1983 г., и протоколът за изменението към нея от 24 юни 1986 г. (наричана по-нататък „Конвенцията относно ХС“) са одобрени от името на Европейската икономическа общност с Решение 87/369/ЕИО на Съвета от 7 април 1987 година (ОВ L 198, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 3, стр. 199).
- 10 Съгласно член 3, параграф 1 от Конвенцията относно ХС всяка договаряща страна се задължава да приведе своите тарифни и статистически номенклатури в съответствие с ХС, да използва всички нейни позиции и подпозиции без допълнения или изменения заедно със съответните им кодове и да следва последователността на номериране по тази система. Същата разпоредба предвижда, че всяка договаряща страна освен това се задължава да прилага общите правила за тълкуване на ХС и всички забележки към разделите, главите и подпозициите на ХС, както и да не изменя обхвата им.
- 11 Съветът за митническо сътрудничество, понастоящем Световна митническа организация, учреден с Международната конвенция за създаване на посочения съвет, сключена в Брюксел на 15 декември 1950 г., съгласно определените в член 8 от Конвенцията относно ХС условия одобрява обяснителните бележки и мненията за класиране, приети от предвидения в член 6 от конвенцията комитет по ХС.

- 12 Обяснителната бележка на Комисията във връзка с подпозиция 1905 90 20 от КН препраща към „обяснителните бележки от ХС, № 1905, буква Б“.
- 13 Обяснителната бележка от ХС във връзка с позиция 1905 има следното съдържание:

„[...]

- А) Хлебарски, тестени сладкарски или бисквитени продукти, дори съдържащи какао.

[...]

- Б) Нафора, празни капсули от тесто за медикаменти, тесто за запечатване, сухи тестени листа от брашно, скорбяла или нишесте и подобни продукти.

Тази позиция обхваща определен брой изделия от тесто от брашно или от нишесте, в по-голямата част преминали топлинна обработка, главно представени под формата на кръгчета или листа и употребявани по много различни начини.

[...]

Тук влизат също тънките листа от брашно или нишесте, преминали топлинна обработка и сухи, използвани за увиване на определени тестени или сладкарски продукти и по-специално нуга. [...]"

Правна уредба, свързана с липсата на последващо вземане под отчет и с опрощаването на вносни мита

— По липсата на последващо вземане под отчет на мита

- ¹⁴ Член 220, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58), изменен с Регламент (ЕО) № 82/97 на Европейския парламент и на Съвета от 19 декември 1996 г. (ОВ L 17, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 9, стр. 250, наричан по-нататък „Митническият кодекс“), гласи:

„2. [...] последващо вземане под отчет не се допуска, когато:

[...]

- б) размерът на дължимите мита не е бил взет под отчет в резултат на грешка от страна на митническите органи, която не е било възможно да бъде открита от лицето, отговорно за плащането, ако то е действало добросъвестно и е

спазило всички разпоредби на действащото законодателство, свързани с митническото деклариране;

[...]“.

- 15 Член 869 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент № 2913/92 (ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр.3), изменен с Регламент (ЕО) № 1677/98 на Комисията от 29 юли 1998 г. (ОВ L 212, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 11, стр. 23, наричан по-нататък „Регламентът за прилагане“), предвижда:

„Митническите служби сами решават да не осчетоводяват [другаде в текста: „да не пристъпват към последващо вземане под отчет на“] несъбраните мита:

[...]

- б) в случаи, когато смятат, че условията, посочени в член 220, параграф 2, буква б) от [Митническия] [к]одекс, са изпълнени, при условие че несъбраната сума от съответния оператор за една или повече операции по вноса или износа, произтичащи от една-единствена грешка не надвишава 50 000 [EUR];

[...]“.

16 Член 871 от Регламента за прилагане има следното съдържание:

„В случаи, различни от посочените в член 869, когато митническите служби сметнат, че условията, изложени в член 220, параграф 2, буква б), са спазени или се съмняват по точния обхват на критериите от споменатото разпореждане в даден конкретен случай, те препращат случая на Комисията, за да вземе решение съгласно с процедурата, описана в членове от 872 до 876. Случаят, препратен до [другаде в текста: „Досието, представено на“] Комисията, трябва да съдържа цялата информация, необходима за подробното му проучване. Досието трябва също така да съдържа заявление, подписано от кандидатстващия за възстановяване или опрощаване на суми, удостоверяващо, че е прочел досието и или няма какво да добави, или изброяващо всичката допълнителна информация, която според него би трябвало да бъде включена.

Щом получи случая, Комисията съответно информира заинтересованата държава членка.

Ако се установи, че информацията, подадена от държавата членка, не е достатъчна за взимане на решение по случая при пълно познаване на фактите, Комисията може да поиска допълнителна информация.“

17 Член 873, първа алинея от Регламента за прилагане гласи:

„След консултация с група експерти, представители на всички държави членки, които се събират в рамките на Комитета за разглеждане на случая, Комисията решава дали обстоятелствата налагат или не налагат въпросните мита да се осчетоводяват.“

— По възстановяването или опрощаването на мита

18 По смисъла на член 239 от Митническият кодекс:

„1. Възстановяване или опрощаване на вносни или износни мита се извършва и в случаи, различни от тези по членове 236, 237 и 238:

— които се определят съгласно процедурата на комитета,

— които произтичат от обстоятелства, които не предполагат недобросъвестно поведение или груба небрежност от страна на заинтересуваното лице. Случаите, в които може да се приложи тази разпоредба, както и процедурата, която трябва да се следва за тази цел, се определят съгласно процедурата на комитета. Възстановяването или опрощаването могат да подлежат на специални условия.

2. Възстановяването или опрощаването на мита на основанията, посочени в параграф 1, се разрешава при подаване на молба във въпросното митническо учреждение [...]“.

19 Член 905 от Регламента за прилагане гласи:

„1. Когато решаващият митнически орган, пред който е представена молба за възстановяване или опрощаване съгласно член 239, параграф 2 от Кодекса, не е в състояние да отсъди въз основа на член 899, но молбата е придружена от доказателства, които могат да представляват особено положение, произтичащо от обстоятелства, при които заинтересованото лице не може да се обвини в опит за заблуда [другаде в текста: „недобросъвестно поведение“] или явна небрежност [другаде в текста: „груба небрежност“], държавата членка, към която спада органът, препраща случая на Комисията за да се реши по процедурата, установена в членове от 906 до 909.

С изключение на случаите, когато митническият орган, който взема решението има основания за съмнение, той може да вземе решението по обратно изплащане [другаде в текста: „възстановяване“] или възстановяване [другаде в текста: „опрощаване“] на мита за случаите, които счита, че изпълняват условията, определени в член 239, параграф 1 от Кодекса, при условие че въпросната сума за един субект във връзка с една или повече вносни или износни операции, но отнасяща се до една и съща специална ситуация, е по-малка от 50 000 [EUR].

Понятието „заинтересовано лице“ се тълкува по същия начин, както в член 899.

Във всички останали случаи решаващият митнически орган отхвърля молбата.

2. Случаят, препратен на Комисията, включва всички факти, необходими за пълно разследване на представения случай. Досието трябва също така да съдържа заявление, подписано от кандидатстващия за възстановяване или опрощаване на суми, удостоверяващо, че е прочел досието и или няма какво да добави, или изброяващо всичката допълнителна информация, която според него би трябвало да бъде включена.

Веднага след като получи такъв случай, Комисията съответно информира заинтересованата държава членка.

Ако се установи, че препратената от държавата членка информация е недостатъчна, за да може да се вземе решение при пълното познаване на фактите, Комисията може да поиска да бъдат представени допълнителни сведения.

[...]“.

20 Член 907, първа алинея от Регламента за прилагане гласи:

„След като се консултира с група експерти, съставена от представители на всички държави членки, заседаващи в рамките на Комитета за разглеждане на въпросния случай, Комисията решава дали особеното положение, което се разглежда, дава основание за възстановяване или опрощаване.“

Национално право

21 Член 8:72, параграф 4 от Общия закон за административното право (Algemene Wet Bestuursrecht) гласи:

I - 8728

„Ако съдът обяви жалбата за основателна, той може да разпорежи на административния орган да приеме ново решение или друга мярка, която е в съответствие с неговото решение, или може да постанови, че неговото решение замества отмененото решение или отменената част от него.“

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

- 22 Н & S е нидерландско предприятие за производство и търговия, което е доставчик по-конкретно на ориенталски хранителни продукти за ресторанти. Във връзка с тази дейност то внася от много години оризова хартия с произход от Виетнам.
- 23 Н & S внася този продукт още от 1996 г. под подпозиция 1901 90 99 от КН. Това тарифно класиране е приемано многократно от нидерландските митнически органи (наричани по-нататък „митническите органи“), включително при извършване на проверки и анализи на образци от внесените товари.
- 24 На 27 юни 1997 г. Комисията приема Регламента относно класирането, който предвижда, че разглежданите продукти всъщност попадат в подпозиция 1905 90 20 от КН. Този регламент е публикуван в *Официален вестник на Европейските общности* от 28 юни 1997 г. и влиза в сила на 19 юли 1997 г.
- 25 При все това Н & S продължава да внася оризова хартия, като я класира в тарифна подпозиция 1901 90 99. Митническите органи също продължават да приемат неговите декларации, като последните са от 14 юли 1997 г. и от 16 март 1998 г. По-късно, на посочения 16 март те установяват погрешното класиране и уведомяват

това дружество, че тази стока попада в предписаната от Регламента относно класирането позиция, а именно в подпозиция 1905 90 20 от КН. Впоследствие Н & S декларира своите стоки под последната позиция.

26 През 2000 г. митническите органи уведомяват Н & S, че за периода от 25 ноември 1997 г. до 2 февруари 1998 г. ще извършат последващо събиране на вносните мита, които трябва да бъдат платени на основание подпозиция 1905 90 20 от КН.

27 Поради това Н & S подава молба за опрощаване на посочените мита. След като на 19 септември 2002 г. е сезирана с молба по член 905 от Регламента за прилагане, на 17 юни 2004 г. Комисията приема Решение REM 19/2002, в което заключава, че в конкретния случай опрощаването на вносни мита не е оправдано (наричано по-нататък „Решението от 17 юни 2004 г.“). Това решение е оспорено от Н & S в рамките на жалба за отмяна, подадена на 23 септември 2004 г. пред Първоинстанционния съд на Европейските общности. Решението на Първоинстанционния съд от 30 ноември 2006 г. по дело Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods/Комисия (дело T-382/04, Recueil, стр. II-94*, резюме), с което посочената жалба се отхвърля, е предмет на жалба, подадена от Н & S по дело, регистрирано в секретариата на Съда под номер C-38/07 P.

28 На 22 ноември 2000 г. митническите органи изпращат до Н & S акт за събиране на митническото задължение за размер от 645 399,50 NLG (тоест 292 869,52 EUR). В отговор на подадена жалба от страна на Н & S инспекторът запазва в сила разпорежданията за плащане, с изключение на плащането на сума в размер от 13 650,30 NLG в резултат на отмяната на митническа декларация.

29 На 29 март 2001 г. Н & S подава жалба до Tariefcommissie, като в хода на производството този орган се замества от Gerechtshof te Amsterdam. На 7 декември 2004 г. последният обявява жалбата за основателна и отменя

решението на инспектора, както и разпорежданията за плащане. Всъщност тази юрисдикция потвърждава, че оризовите листа действително попадат в подпозиция 1905 90 20 от КН. Въпреки това неправилното прилагане на подпозиция 1901 90 99 от КН произтичало от грешка на митническите органи — грешка, която не можело да бъде открита от Н & S и която съгласно член 220 от Митническия кодекс позволявала отказ от последващото събиране на така избегнатите вносни мита.

- 30 В резултат на това Staatssecretaris van Financiën подава касационна жалба пред преpraщащата юрисдикция, за да обжалва прилагането от Gerechtshof te Amsterdam на член 220 от Митническия кодекс, докато Н & S подава насрещна жалба, целяща да се установи, че в действителност неговите стоки попадат в подпозиция 1901 90 99 от КН.
- 31 От акта за препращане следва, че внесените стоки безспорно се състоят от оризово брашно, сол и вода, размесени и замесени, след което разточени и изсушени. Тези стоки не са предназначени за консумиране без предварителна термична обработка.
- 32 По отношение на насрещната жалба преpraщащата юрисдикция установява, че според обяснителните бележки на ХС позиция 1905 от КН се характеризирала в по-малка степен с това, че се отнася до преминали топлинна обработка изделия, отколкото с това, че се отнася до фини по форма изделия.
- 33 Все пак въз основа на практиката на Съда можело също да се твърди, че позиции 1901 и 1905 от КН се различават по това, че първата се отнася до изделия без топлинна обработка, а втората — до преминали топлинна обработка изделия.

34 Доколкото Регламентът относно класирането безусловно поставя оризовите листа в позиция 1905 от КН, Hoge Raad der Nederlanden счита, че е необходимо въпросът относно неговата валидност да бъде отнесен до Съда.

35 По отношение на главната жалба тази юрисдикция заключава, че *Gerechtshof te Amsterdam* приема в решението си от 7 декември 2004 г., че трите критерия, свързани с възможността да се открие грешката на митническите органи и необходими за прилагането на член 220 от Митническия кодекс, са изпълнени, докато на 17 юни 2004 г. Комисията решава, че същите критерии не са изпълнени, що се отнася до преценката на дължимата грижа на оператора за целите на прилагането на член 239 от посочения кодекс, като това се потвърждава от Първоинстанционния съд в решението му по дело *Heuschen & Schrouff Oriental Foods/Комисия*, посочено по-горе, с което се отхвърля жалбата на *H & S* срещу решението от 17 юни 2004 г.

36 Според препращащата юрисдикция основният въпрос е с кое решение трябва да се съобрази националният митнически орган, когато Комисията и националният съд изразяват противоречиви становища, що се отнася до преценката на трите посочени по-горе критерия. По-точно следва да се определи с какви правомощия разполага националният съд спрямо правомощията на Комисията по отношение на прилагането на тези критерии.

37 Препращащата юрисдикция посочва, че ако митническите органи считат, че предвидените в Митническия кодекс условия могат да бъдат изпълнени, те предават случая на Комисията, която решава дали е необходимо да се извърши последващо събиране на вносните мита (член 220 от Митническия кодекс) или дали е оправдано опрощаване на тези вносни мита (член 239 от същия кодекс). В тази хипотеза се гарантирало еднаквото прилагане на общностното право.

38 По-различни били последиците обаче, когато митническите органи решат, че условията за прилагане на член 220 от Митническия кодекс не са изпълнени. В този случай те не препращат въпроса до Комисията и ако заинтересованото лице подаде жалба срещу решението на тези органи, националният съд трябва да прецени дали са изпълнени условията за отказ от последващо събиране. Тогава еднаквото прилагане на общностното право може да бъде гарантирано чрез производството по постановяване на преюдициално заключение. При все това, когато решението на националния съд подлежи на обжалване, последният не е длъжен да взема решение за спиране на производството, за да отправи преюдициален въпрос.

39 При тези условия Hoge Raad der Nederlanden решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

- „1) Попадат ли в позиция 1905 от [КН] листа като описаните в приложението към Регламента [относно класирането], когато става въпрос за листа, приготвени на базата на оризово брашно, сол и вода, които са изсушени, но не са претърпели никаква термична обработка?
- 2) С оглед на отговора на първия въпрос валиден ли е Регламентът [относно класирането]?
- 3) Трябва ли член 871 от Регламента [за прилагане] да се тълкува в смисъл, че ако по силата на член 871, параграф 1, посочен по-горе, митническият орган е длъжен да препрати случая до Комисията, преди да може да реши да откаже последващо вземане под отчет в конкретния случай, то националният съд, сезиран с жалба от данъчнозадълженото лице срещу решението на

митническият орган за (действително) извършване на последващо вземане под отчет, няма правомощие да отмени последващото вземане под отчет, като приеме, че условията, предвидени в член 220, параграф 2, буква б) [от Митническият кодекс] относно (задължителното) последващото вземане под отчет са спазени, при положение, че преценката му не се поддържа от Комисията?

- 4) Ако на третия въпрос се отговори, че обстоятелството, че на Комисията е предоставено правомощие да взема решения в областта на последващото събиране на мита, не води до ограничаване на правомощието на националния съд, който трябва да се произнесе по жалба във връзка с последващо събиране, то предвижда ли общностното право друг механизъм, гарантиращ еднаквото прилагане на общностното право при различия в преценките, извършени от Комисията и от националния съд в конкретния случай относно критериите, използвани в рамките на член 220 от Митническият кодекс, за да се реши дали грешка на митнически орган може да бъде открита от данъчнозадължено лице?“

По преюдициалните въпроси

По първия и втория въпрос

- 40 С първите два въпроса, които следва да бъдат разгледани заедно, препращащата юрисдикция цели по същество да се установи дали листата, приготвени на базата на оризово брашно, сол и вода, които са изсушени, но не са преминали никаква термична обработка, попадат в подпозиция 1905 90 20 от КН и евентуално дали Регламентът относно класирането е валиден.

— Становища, представени пред Съда

- 41 Н & S счита, че позиция 1905 от КН се отнася само до преминалите топлинна обработка изделия, които могат да бъдат консумирани пряко, както Съдът е посочил в точка 12 от Решение от 11 август 1995 г. по дело Uelzena Milchwerke (С-12/94, Recueil, стр. I-2397). Следователно Регламентът относно класирането трябва да бъде обявен за невалиден.
- 42 Нидерландското, гръцкото и италианското правителство, както и Комисията считат, че позиция 1905 от КН не се отнася конкретно до преминалите топлинна обработка изделия или до такива, които са годни за непосредствена консумация, и че класирането на оризовите листа в позиция 1905 90 20 от КН не противоречи на Комбинираната номенклатура. Следователно те считат, че Регламентът относно класирането е валиден.

— Отговор на Съда

- 43 На първо място следва да се напомни, че определящият критерий за тарифното класиране на стоките трябва като цяло да се търси в техните обективни характеристики и качества, както са определени в текста на позицията от Комбинираната номенклатура и на забележките към раздела или главата (Решение от 18 юли 2007 г. по дело *Olicom*, С-142/06, Сборник, стр. I-6675, точка 16 и цитираната съдебна практика).
- 44 В това отношение забележките, които предхождат главите от Общата митническа тарифа, както впрочем и обяснителните бележки към ХС, всъщност представляват важни средства за гарантиране на еднаквото прилагане на тази тарифа и в това си качество предоставят годни способности за нейното тълкуване (Решение по дело *Olicom*, посочено по-горе, точка 17 и цитираната съдебна практика).

- 45 Вярно е, както подчертава жалбоподателят по главното производство, че за разлика от някои текстове на други езици текстът на позиция 1905 от КН на нидерландски език не съдържа изрична препратка към тестени листа от брашно, скорбяла или нишесте и подобни продукти, които трябва да бъдат „сухи“. Всъщност в текста на този език се прави позоваване единствено на продуктите, които са под формата на листа.
- 46 Все пак според постоянна съдебна практика необходимостта от еднакво тълкуване на общностните регламенти изключва изолираното разглеждане на даден текст в случай на съмнение, но изисква, напротив, той да се тълкува и прилага в светлината на съществуващите текстове на останалите официални езици (Решение от 11 ноември 1999 г. по дело *Söhl & Söhlke*, C-48/98, Recueil, стр. I-7877, точка 46).
- 47 По отношение на позиция 1901 от КН, на която се позовава H & S, следва да се заключи, че както изрично се посочва в нейното съдържание, тя се отнася само до хранителни продукти от брашна, едрозърнест и дребнозърнест грис, скорбяла, нишесте или екстракти от малц, неупоменати, нито включени другаде в КН. Тази позиция следователно има остатъчен характер и не може да обхване стоки, чието описание съответства на други позиции от съответната глава от КН. Освен това подпозиция 1901 90 99 от КН, под която са декларирани стоките по главното производство, съответства на стоките от категория „Други“, тоест тези, които не могат да бъдат класирани в друга подпозиция от посочената позиция 1901 с остатъчен характер.
- 48 Както обаче посочва генералният адвокат в точки 43 и 44 от заключението си, позоваването на оризова хартия („rice paper“) или на „сухи“ изделия изрично се съдържа в текста на подпозиция 1905 90 20 от КН на редица езици.

- 49 По-нататък, противно на поддържаното от Н & S в писменото му становище пред Съда, текстът на нито един език не се позовава на изискването, според което изделията, попадащи в посочената подпозиция, трябва непременно да са преминали топлинна обработка. Всъщност единственото позоваване на състоянието на изделията, обхванати от позиция 1905 от КН, и по-конкретно от подпозиция 1905 90 20 от нея, се отнася до факта, че те са „сухи“.
- 50 Обяснителната бележка на Комисията относно тази подпозиция препраща към „обяснителните бележки от ХС, № 1905, буква Б)“. Както подчертава нидерландското правителство обаче, тези бележки са отнасят до определен брой изделия на базата на брашно или нишесте, които в по-голямата част са преминали топлинна обработка, имат форма на кръгчета или листа и са употребявани по много различни начини. Така според обяснителните бележки на Комисията и на ХС обстоятелството, че едно изделие е преминало топлинна обработка, не е необходима характеристика за класирането му в подпозиция 1905 90 20 от КН.
- 51 Накрая, от точка 12 от Решение по дело Uelzena Milchwerke, посочено по-горе, не може да се заключи, че Съдът е възнамерявал да ограничи приложението на позиция 1905 от КН само до изделията „с топлинна обработка“. Всъщност в тази точка 12 Съдът действително постановява, че класирането в позиция 1905 на „хлебарски, тестени сладкарски или бисквитени продукти [...]“, както и в подпозиция 1905 30 на „бисквити с прибавка на подсладители; гофрети и вафли“, предполага, че съответната стока поне веднъж е преминала през топлинна обработка. При все това следва да се заключи, че тази преценка се отнася само до първата категория стоки, които се съдържат в позиция 1905, а именно категорията на „хлебарски, тестени сладкарски или бисквитени продукти, дори с прибавка на какао“, която е предмет на буква А) от обяснителната бележка от ХС относно позиция 1905.
- 52 Предвид изложените по-горе съображения следва да се заключи, че класирането в подпозиция 1905 90 20 от КН на хранителни продукти на базата на оризово брашно, сол и вода, представени под формата на листа или кръгчета с различни размери, сухи и прозрачни, съответства на текста на тази подпозиция.

53 Следователно на първите два въпроса трябва да се отговори, че:

- листата, приготвени на базата на оризово брашно, сол и вода, които са изсушени, но не са претърпели никаква термична обработка, попадат в подпозиция 1905 90 20 от КН,
- при разглеждането на поставения въпрос не са установени никакви обстоятелства, засягащи валидността на Регламента относно класирането.

По третия и четвъртия въпрос

54 С третия и четвъртия си въпрос, които следва да бъдат разгледани заедно, препращащата юрисдикция цели по същество да се установи дали когато Комисията вече се е произнесла в конкретен случай относно условията за прилагане на член 239, параграф 1, второ тире от Митническия кодекс, националният съд, сезиран с жалба срещу акта за събиране на вносни мита по този случай, е обвързан от това решение на Комисията, когато преценява същия случай с оглед на член 220 от посочения кодекс.

— Становища, представени пред Съда

55 Н & S счита, че когато се произнася по условията за прилагане на член 220 от Митническия кодекс за конкретен случай, националният съд не може да бъде обвързан от решение на Комисията, с което тя се произнася по този случай с оглед на член 239 от същия кодекс, тъй като производството по постановяване на преюдициално заключение гарантира еднаквото прилагане на общностното право.

56 Нидерландското, гръцкото и италианското правителство, както и Комисията считат, че такова решение на последната е обвързващо за националния съд и че ако той иска да се отклони от него, следва или да спре производството до постановяването на окончателно решение от общностните юрисдикции, сезирани с жалба за отмяна срещу посоченото решение, или да сезира Съда с преюдициално запитване за преценка на валидността.

— Отговор на Съда

57 В самото начало следва да се заключи, че процедурите, предвидени в членове 220 и 239 от Митническият кодекс, преследват една и съща цел, а именно да се ограничи последващото плащане на мита при внос или износ до случаите, в които заплащането е оправдано и съвместимо с принципа на оправданите правни очаквания (вж. Решение от 1 април 1993 г. по дело *Hewlett Packard France*, C-250/91, *Rescueil*, стр. I-1819, точка 46, както и Решение по дело *Söhl & Söhlke*, посочено по-горе, точка 54).

58 От горепосоченото следва, че условията, от които зависи прилагането на посочените членове, а именно, за член 239, параграф 1, второ тире от Митническият кодекс, липсата на груба небрежност от страна на заинтересованото лице, а за член 220 от същия кодекс — липсата на грешка на митническите органи, която може да бъде открита от длъжника, трябва да се тълкуват еднакво (вж. в този смисъл Решение по дело *Söhl & Söhlke*, посочено по-горе, точка 54).

59 Следователно, както Съдът е посочил по-рано, за да се прецени дали определен оператор е проявил „груба небрежност“ по смисъла на член 239, параграф 1, второ тире от Митническият кодекс, трябва да се приложат по аналогия критериите, използвани в рамките на член 220 от Митническият кодекс, за да се провери дали

даден икономически оператор може да открие допуснатата от митническия орган грешка (вж. Решение по дело Söhl & Söhlke, посочено по-горе, точки 55 и 56, както и Решение от 13 март 2003 г. по дело Нидерландия/Комисия, C-156/00, Recueil, стр. I-2527, точка 92).

- 60 В рамките на процедурите, предвидени в членове 871 и 905 от Регламента за прилагане, когато митническите органи считат, че условията, предвидени съответно в член 220, параграф 2, буква б) и член 239, параграф 1, второ тире от Митническия кодекс, са изпълнени, освен в посочените в членове 869 и 899 от този регламент случаи, тези органи или държавата членка, към която принадлежат, предават случая на Комисията, за да може тя да прецени дали посочените условия действително са изпълнени.
- 61 В това отношение изглежда, че с изключение на специалните предвидени в правната уредба случаи, общностният законодател възнамерява да възложи за преценка на Комисията случаите, в които следва да се направи отказ от даден обичайно дължим бюджетен приход, предвид факта че мита, събирани въз основа на вноса на стоки на територията на Общността, представляват собствен бюджетен ресурс на Европейските общности. Подобно заключение се потвърждава от правомощията, предоставени на Комисията по силата на член 875 и на член 908, параграф 3 от Регламента за прилагане, съгласно които при определени от нея условия тя може да разреши на една или повече държави членки да не извършват последващо вземане под отчет на мита, както и да ги възстановяват или опрощават при фактически и законови положения, подобни на вече разгледаните от нея в предходни решения.
- 62 Както Съдът вече е уточнил, предоставянето на Комисията на правомощие за вземане на решения в областта на последващото събиране на мита има за цел да гарантира еднаквото прилагане на общностното право. То може да бъде застрашено, когато бъде уважена молба за отказ от последващо събиране, тъй като съществува опасност при наличните обстоятелства и поради вероятната липса на възможност за обжалване преценката, на която може да се основава държава членка, за да вземе благоприятно решение, да не бъде подложена на

перезглеждане, позволяващо гарантирането на еднаквото прилагане на определените от общностния законодател условия. Такъв обаче не е случаят, когато националните органи извършат събиране, независимо от въпросния размер, тъй като в този случай заинтересованото лице все още може да обжалва такова решение пред националните юрисдикции (Решение от 22 юни 2006 г. по дело *Conseil général de la Vienne*, C-419/04, Recueil, стр. I-5645, точка 42 и цитираната съдебна практика).

63 В такъв случай националната юрисдикция трябва да прецени дали предвид конкретните обстоятелства по случая тези условия са изпълнени и в резултат на това Съдът би могъл да гарантира еднаквото прилагане на общностното право в рамките на производството по постановяване на преюдициално заключение (вж. в този смисъл Решение от 26 юни 1990 г. по дело *Deutsche Fernsprecher*, C-64/89, Recueil, стр. I-2535, точка 13, както и Решение по дело *Conseil général de la Vienne*, посочено по-горе, точка 42 и цитираната съдебна практика).

64 Когато обаче държава членка е отправила до Комисията молба за опрощаване на вносни мита по смисъла на член 239 от Митническият кодекс и последната вече е взела решение, съдържащо преценка от фактическа или правна страна по конкретен случай, свързан с операции по внос, тази преценка е обвързваща за всички органи на държавата членка, която е адресат на такова решение, съгласно член 249 ЕО, включително за юрисдикциите на тази държава членка, които следва да преценяват същия случай съгласно член 220 от посочения кодекс (вж. в този смисъл Решение от 24 септември 1998 г. по дело *Sportgoods*, C-413/96, Recueil, стр. I-5285, точка 41).

65 Ето защо изискванията, свързани с еднаквото прилагане на общностното право, налагат по отношение на същите операции по внос на даден оператор решение на Комисията относно наличието на „груба небрежност“ от страна на този оператор да не може да бъде лишено от действие от последващо решение на национален съд, който се произнася по възможността допуснатата от националните митнически органи грешка „да бъде открита“ от същия оператор.

- 66 Така, когато в хода на образуваното пред нея производство дадена национална юрисдикция, която се произнася по жалба срещу акт за събиране на вносни мита, каквато е в случая *Gerechtshof te Amsterdam*, узнае, че Комисията е сезирана на основание член 220 или член 239 от Митническия кодекс, тя не трябва да постановява решения в противоречие с решението, което Комисията възнамерява да приеме в приложение на посочените членове (вж. по аналогия Решение от 28 февруари 1991 г. по дело *Delimitis*, C-234/89, *Recueil*, стр. I-935, точка 47, както и Решение от 14 декември 2000 г. по дело *Masterfoods* и НВ, C-344/98, *Recueil*, стр. I-11369, точка 51). Това означава, че препращащата юрисдикция, която не може да замени със своята преценка преценката на Комисията, може да спре производството, за да изчака решението на Комисията (вж. в този смисъл Решение от 7 септември 1999 г. по дело *De Haan*, C-61/98, *Recueil*, стр. I-5003, точка 48).
- 67 Във всеки случай, както Съдът по-специално припомня в рамките на споровете по член 81 ЕО и член 82 ЕО, когато национална юрисдикция има съмнения относно валидността или тълкуването на акт на общностна институция, тя може или трябва съгласно член 234, втора и трета алинея ЕО да отправи преюдициален въпрос до Съда (вж. Решение по дело *Masterfoods* и НВ, цитирано по-горе, точка 54).
- 68 Ако както в главното производство, в срока, предвиден в член 230, пета алинея ЕО, вносителят е подал жалба за отмяна срещу решението на Комисията във връзка с молбата за опрощаване на мита по смисъла на член 239 от Митническия кодекс, националната юрисдикция трябва да прецени дали следва да спре производството до постановяването на окончателно решение по тази жалба за отмяна, или следва сама да сезира Съда с преюдициален въпрос за преценка на валидността (вж. по аналогия Решение по дело *Masterfoods* и НВ, посочено по-горе, точка 55).
- 69 За сметка на това, когато Комисията се произнася по конкретен случай в рамките на член 239 от Митническия кодекс, тя не може да бъде обвързана от решение, което е постановено в предходен момент от национална юрисдикция и с което последната се произнася относно условията за прилагане на член 220 от Митническия кодекс към същия случай (вж. Решение по дело *Masterfoods* и НВ, посочено по-горе, точка 48).

70 Предвид изложените по-горе съображения на третия и четвъртия въпрос следва да се отговори по следния начин:

- когато държава членка е отправила до Комисията молба за опрощаване на вносни мита по смисъла на член 239 от Митническия кодекс и последната вече е взела решение, съдържащо преценка от фактическа или правна страна по конкретен случай, свързан с операции по внос, тази преценка е обвързваща за всички органи на държавата членка, която е адресат на такова решение, съгласно член 249 ЕО, включително за юрисдикциите на тази държава членка, които следва да преценяват същия случай съгласно член 220 от посочения кодекс,
- ако в срока, предвиден в член 230, пета алинея ЕО, вносителят е подал жалба за отмяна срещу решението на Комисията във връзка с молбата за опрощаване на мита по смисъла на член 239 от Митническия кодекс, националната юрисдикция трябва да прецени дали следва да спре производството до постановяването на окончателно решение по тази жалба за отмяна, или следва сама да сезира Съда с преюдициален въпрос за преценка на валидността.

По съдебните разноски

71 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

- 1) Листата, приготвени на базата на оризово брашно, сол и вода, които са изсушени, но не са преминали никаква термична обработка, попадат в подпозиция 1905 90 20 от Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли

1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, в редакцията му съгласно Регламент (ЕО) № 1624/97 на Комисията от 13 август 1997 година.

- 2) При разглеждането на поставения въпрос не са установени никакви обстоятелства, засягащи валидността на Регламент (ЕО) № 1196/97 на Комисията от 27 юни 1997 година относно класирането на определени стоки в Комбинираната номенклатура.

- 3) Когато държава членка е отправила до Комисията на Европейските общности молба за опрощаване на вносни мита по смисъла на член 239 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 82/97 на Европейския парламент и на Съвета от 19 декември 1996 година, и последната вече е взела решение, съдържащо преценка от фактическа или правна страна по конкретен случай, свързан с операции по внос, тази преценка е обвързваща за всички органи на държавата членка, която е адресат на такова решение, съгласно член 249 ЕО, включително за юрисдикциите на тази държава членка, които следва да преценяват същия случай съгласно член 220 от посочения регламент.

Ако в срока, предвиден в член 230, пета алинея ЕО, вносителят е подал жалба за отмяна срещу решението на Комисията на Европейските общности във връзка с молбата за опрощаване на мита по смисъла на член 239 от посочения регламент, националната юрисдикция трябва да прецени дали следва да спре производството до постановяването на окончателно решение по тази жалба за отмяна, или следва сама да сезира Съда с преюдициален въпрос за преценка на валидността.

Подписи